

diskriminerende kriterier, som skal bedømmes konkret, og idet der træffes en begrundet afgørelse, der faktisk kan indbringes for en retsinstans med henblik på at forebygge en administrativ praksis med systematiske afslag.”

Generaladvokaten anfører bl.a. i punkt 54 i forslaget til afgørelse, at ”[d]e nævnte kriterier, som vil udgøre grundlaget for de danske myndigheders vurdering, er opregnet i de forklarende bemærkninger, men for størstedelen af disse er det anført, at de isoleret set ikke er afgørende, hvorfor man kan spørge sig selv, om de ikke er kumulative, og i givet fald kravniveauet være meget højt.”

Institut for Menneskerettigheder har i sit høringssvar af 31. maj 2016 bl.a. anført følgende: ”EUD henviser lidt uklart til generaladvokatens udtalelse, hvorfor det er vanskeligt at bedømme, om EUD deler generaladvokatens skepsis over for, om der i praksis stilles for store krav. EUD’s formulering af dommens begrundelse i præmisserne 60-66 og af dommens konklusion efterlader imidlertid det indtryk, at spørgsmålet om integrations-kravets højde ikke var afgørende for EUD, der – i det væsentlige – baserede dommen på en kritik af undtagelsen i form af 2 års reglen og – desuden, men ikke afgørende – pegede på risikoen for en administrativ praksis på systematiske afslag.”

Ministeriet deler instituttets umiddelbare forståelse af dette aspekt af dommen.

Som det fremgår af lovforslagets afsnit 2.3., foretager udlændingemyndighederne en konkret vurdering af muligheden for en vellykket integration i alle de tilfælde, hvor integrationskravet stilles. Vurderingen er baseret på samtlige oplysninger i sagen, og i vurderingen indgår der en række nærmere bestemte kriterier, der både er knyttet til barnets og forældrenes forhold. Kravet om en vellykket integration kan således f.eks. anses for opfyldt i et tilfælde, hvor barnet f.eks. ikke taler dansk eller ikke har haft skoleophold i Danmark, men hvor andre kriterier alligevel fører til, at der må antages at være grundlag for en vellykket integration. Kravene er således ikke som antaget af generaladvokaten kumulative.

På den baggrund er det ikke hensigten med lovforslaget at ændre på selve vurderingen af, om der i en konkret sag er grundlag for en vellykket integration her i landet. Der skal således ved vurderingen lægges vægt på de samme kriterier som hidtil, idet udlændingemyndighederne som følge af dommen i sagen C-561/14, Genc, dog ikke længere som et selvstændigt kriterium skal lægge vægt på den tid, der er forløbet siden, at den herboende forælder er meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse eller opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold. Den forløbne tid kan dog få indirekte betydning, idet dette kan have betydning for vurderingen af de øvrige kriterier, der indgår i den samlede vurdering af, om der er grundlag for en vellykket integration.

For så vidt angår kriterierne, der fremadrettet vil blive lagt vægt på ved vurderingen af, om kravet om vellykket integration er opfyldt, henvises til lovforslagets afsnit 2.3.

Inger Støjberg

/

Jesper Gori